

^{โครงการ} การเรียนการสอนเพื่อเสริมประสบการณ์

ชื่อโครงการ	การสังเคราะห์และอิเล็กทรอพอลิเมอไรเซชันของคอปเปอร์(II)-ซาเลน- ไทโอฟีนคอนจูเกต		
	Synthesis and Electropolymerization of Copper(II)-salen-thiophene Conjugate		
ชื่อนิสิต	นายอภินัทธ์ จงพาณิชกุล		
ภาควิชา	เคมี		
ปีการศึกษา	2559		

คณะวิทยาศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

การสังเคราะห์และอิเล็กทรอพอลิเมอไรเซชันของคอปเปอร์(II)-ซาเลน-ไทโอฟีนคอนจูเกต

Synthesis and Electropolymerization of Copper(II)-salen-thiophene Conjugate

โดย

นายอภินัทธ์ จงพาณิชกุล

รายงานนี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตร

ปริญญาวิทยาศาสตรบัณฑิต

ภาควิชาเคมี คณะวิทยาศาสตร์

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ปีการศึกษา 2559

โครงการ การสังเคราะห์และอิเล็กทรอพอลิเมอไรเซชันของคอปเปอร์(II)-ซาเลน-ไทโอฟีนคอนจูเกต

โดย นายอภินัทธ์ จงพาณิชกุล

ได้รับอนุมัติให้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาวิทยาศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาเคมี ภาควิชาเคมี คณะวิทยาศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

คณะกรรมการสอบโครงการ

ประธานกรรมการ

(รองศาสตราจารย์ ดร. บัญชา พูลโภคา)

ฟรา ภา. อาจารย์ที่ปรึกษา

(รองศาสตราจารย์ ดร. พัชณิตา ธรรมยงค์กิจ)

กรรมการ (ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. สมศักดิ์ เพียรวณิช)

รายงานฉบับนี้ได้รับความเห็นชอบและอนุมัติโดยหัวหน้าภาควิชาเคมี

.....หัวหน้าภาควิชาเคมี

(รองศาสตราจารย์ ดร.วุฒิชัย พาราสุข) วันที่ ...... เดือนพฤษภาคม พ.ศ. 2560

มงานเล่มนี้อยในระดับ 🗹 ดีมาก 🗖 ดี 🗌 พอใช้

คุณภาพของการเขียนรายงานเล่มนี้อยู่ในระดับ

ชื่อโครงการ การสังเคราะห์และอิเล็กทรอพอลิเมอไรเซชันของคอปเปอร์(II)-ซาเลน-ไทโอฟีนคอนจูเกต ชื่อนิสิตในโครงการ นายอภินัทธ์ จงพาณิชกุล เลขประจำตัว 563 31676 23 ชื่ออาจารย์ที่ปรึกษา รองศาสตราจารย์ ดร. พัชณิตา ธรรมยงค์กิจ ภาควิชาเคมี คณะวิทยาศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ปีการศึกษา 2559

บทคัดย่อ

อนุพันธ์ของชิฟฟ์เบสเป็นอนุพันธ์ชนิดหนึ่งที่ได้รับการศึกษาอย่างกว้างขวางในฐานะตัวเร่งปฏิริยาที่มี ประสิทธิภาพ งานวิจัยนี้มุ่งสังเคราะห์อนุพันธ์ของสารเชิงซ้อนของคอปเปอร์(II) กับชิฟฟ์เบสที่มีหมู่แทนที่เป็นไทโอฟีน และไปไทโอฟีน และการเกิดปฏิกิริยาอิเล็กทรอพอลิเมอไรเซชันไปเป็นฟิล์มพอลิเมอร์บนแผ่นแก้วที่เคลือบด้วย indium tin oxide เพื่อการเร่งปฏิกิริยารีดักชันทางเคมีไฟฟ้าของคาร์บอนไดออกไซด์ ผลการทดลองแสดงให้เห็นว่า สามารถสังเคราะห์สารประกอบเป้าหมายออกมาได้โดยมีร้อยละผลได้ในแต่ละขั้นตอนอยู่ในช่วง 59-89 อีกทั้ง สารประกอบเป้าหมายทั้งสองสามารถเกิดเป็นฟิล์มพอลิเมอร์ที่มีลักษณะเรียบและเสถียรได้จากระบบที่มีแผ่นแก้ว เคลือบ indium tin oxide แผ่นแพลทินัม เส้นลวดซิลเวอร์/ซิลเวอร์คลอไรด์ เป็นขั้วไฟฟ้าทำงาน ขั้วไฟฟ้าช่วย และ ขั้วไฟฟ้าอ้างอิงแบบควอไซ ตามลำดับ ศักย์ไฟฟ้าที่เลือกใช้อยู่ในช่วง -200 ถึง 1300 มิลลิโวลต์ และ 0 ถึง 1500 มิลลิ โวลต์ สำหรับอนุพันธ์ที่มีไทโอฟีน และไปไทโอฟีนเป็นหมู่แทนที่ ตามลำดับ จึงถือว่าสารประกอบเป้าหมายทั้งสองนั้น เป็นสารที่มีความเป็นไปได้สำหรับการนำใบขึ้นรูปเป็นฟิล์มทางเคมีไฟฟ้า และสามารถนำไปใช้ในการศึกษาการทำ หน้าที่เป็นตัวเร่งปฏิกิริยารีดักชันทางเคมีไฟฟ้าของคาร์บอนไดออกไซด์ต่อไปได้

คำสำคัญ: ชิฟฟ์เบส, อิเล็กทรอพอลิเมอไรเซชัน, อิเล็กทรอเคมิคัลรีดักชันของคาร์บอนไดออกไซด์,

Project TitleSynthesis and Electropolymerization of Copper(II)-salen-thiophene ConjugateStudent nameMr. Apinut ChongphanitkulStudent ID 563 31676 23Advisor nameAssociate Professor Patchanita Thamyongkit, Ph.D.Department of Chemistry, Faculty of Science, Chulalongkorn University, Academic Year 2016

Abstract

Schiff base derivatives have been widely researched as efficient catalysts. This study focuses on synthesis of copper(II) complexes with Schiff base bearing thienyl and bithiophenyl substituents, along with electropolymerization reaction to give polymer films on indium tin oxide coated glass substrates for catalytic electrochemical reduction of carbon dioxide. Results showed that the yield of each synthesis step was in a range of 59-89 percent. Moreover, the target compounds could be polymerized into smooth and stable films from a system consisting of the indium tin oxide coated glass substrate, a platinum plate and a Ag/AgCl wire as a working electrode, a counter electrode and a quasi-reference electrode, respectively. Applied potentials were in range of -200 to 1300 mV and 0 to 1500 mV for thienyl- and bithiophenyl-substituted derivatives, respectively. Therefore, it can be concluded that both target compounds are potential materials for electrochemical film formation and can be studied further as the catalysts for electrochemical reduction of carbon dioxide.

Keywords: Schiff base, electropolymerization, electrochemical reduction of carbon dioxide

กิตติกรรมประกาศ

ขอขอบพระคุณ รองศาสตราจารย์ ดร.พัชณิตา ธรรมยงค์กิจ อาจารย์ที่ปรึกษาโครงการ ที่ได้ให้ความรู้ คำปรึกษา ข้อคิดเห็น และข้อเสนอแนะต่างๆ ทำให้ผู้วิจัยได้นำข้อมูลเหล่านี้มาดำเนินงานและแก้ปัญหาต่างๆ รวมทั้ง ยังได้เรียนรู้เครื่องมือและเทคนิคใหม่ๆ ที่ไม่เคยเรียนในหลักสูตร

ขอขอบพระคุณ รองศาสตราจารย์ ดร. บัญชา พูลโภคา และผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. สมศักดิ์ เพียรวณิช ที่มา เป็นกรรมการในการสอบโครงการนี้

ขอขอบพระคุณ ภาควิชาเคมี คณะวิทยาศาสตร์ <mark>จุฬา</mark>ลงกรณ์มหาวิทยาลัย ที่ได้มอบทุนโครงการการเรียนการ สอนเพื่อเสริมประสบการณ์ เพื่อเป็นค่าใช้จ่ายในการจัดทำโครงการนี้

ขอขอบพร<mark>ะคุณ พี่ ๆ</mark> สมาชิกทุกคนในหน่วยปฏิบั<mark>ติก</mark>ารวิจัย ที่ให้คำแนะนำที่เป็นประโยชน์แก่ผู้วิจัย

สารบัญ	000 ⁹ /
บทคัดย่อ (ภาษาไทย)	иы
บทคัดย่อ (ภาษาอังกฤษ)	
กิตติกรรมประกาศ	
สารบัญ	
สารบัญรูป	
สารบัญแผนภาพ	ີ
บทที่ 1 บทนำ	
1.1 บทนำ	
1.2 ความเป็น <mark>มาและค</mark> วามสำคัญของ <mark>ปั</mark> ญหา	
1.3 งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	
1.4 วัตถุประสงค์ <mark>และข</mark> อบเขตของโครงการ	
1.5 ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ	
บทที่ 2 วิธีการทดลอง	
2.1 อุปกรณ์ในการทดลอง	
2.2 การสังเคราะห์สาร <mark>ประ</mark> กอบช <mark>ิฟ</mark> ฟ์เบส	
2.2 การศึกษาทางเคม <mark>ีไฟฟ้าของสา</mark> รประกอบชิฟฟ์เบส	
บทที่ 3 ผลการทดลองและอภิ <mark>ปร</mark> ายผลการ <mark>ทดลอง</mark>	
3.1 การสังเคราะห์ Cu-<mark>S1</mark>T	
3.2 การสังเคราะห์ Cu-S2T	
3.3 การสร้างฟิล์มของสารประกอบเป้าหมายด้วยปฏิกิริยาพอลิเมอร์ไรเซชันทางเคมีไฟฟ้า	
บทที่ 4 สรุปผลการทดลอง	
เอกสารอ้างอิง	
ภาคผนวก	
ผลการ <mark>ทดสอบ</mark> คุณสมบัติเบื้องต้นของสาร	21
ประวัติผู้วิจัย	

สารบัญรูป

	97
14,5, v, v, v, y, 1,, e, v	หน้า
รูปท 1 โครงสรางทวเปของซาเลนลแกนด	2
รูปที่ 2 กลโกลการเร่งปฏิกรียาของสารเช่งซอนซาเลนลีแกนด์	2
รูปที่ 3 อนุพันธ์ของสารเชิงซ้อนซาเลนลิแกนด์เป้าหมาย	
รูปที่ 4 ปฏิกิริยาควบแน่นระหว่างซาลิซิลาลดีไฮด์และเอทีลีนไดเอมีน	
รูปที่ 5 ไซคลิกโวลแทมโ <mark>มแกรมของอิเล็กทรอพอลิ</mark> เมอไรเซชันของ Co(II)salen complex	
รูปที่ 6 การเร่งปฏิกิริยารีดักชันของฮาโลแอลเคนด้วย Ni(II)salen complex	
รูปที่ 7 สารเชิงซ้อนขอ <mark>งซาเลนลิแกนด์ที่นำมาเป็น</mark> ตัวเร่งปฏ <mark>ิกิริ</mark> ยาทางไฟฟ้า	5
รูปที่ 8 เซลล์ไฟฟ้าส <mark>ำหรับการ</mark> ศึกษาสมบัติทางไฟฟ้า	
รูปที่ 9 เซลล์ไฟฟ้าสำหรับการสร้างฟิล์มของสารประกอบ <mark>ชิฟฟ์</mark> เบส	
รูปที่ 10 ไซคลิกโว <mark>ลแท</mark> มโมแกรมของการเกิด poly(Cu- <mark>S1T)</mark>	
รูปที่ 11 UV-Vis Spectrum เปรียบเทียบระหว่าง Cu-<mark>S1T</mark> กับ poly(Cu-S1T)	
รูปที่ 12 ไซคลิกโ <mark>วลแท</mark> มโมแกรมของการเกิด poly(Cu-S2T)	
รูปที่ 13 UV-Vis Spectrum เปรียบเทียบระหว่าง Cu-S2T กับ poly(Cu-S2T)	
รูปที่ 14 ¹ H-NMR sp <mark>ectr</mark> um ของ H1T	
รูปที่ 15 ¹³ C-NM <mark>R spectrum ของ H1T</mark>	21
รูปที่ 16 ¹ H-NMR spe <mark>ctrum</mark> ขอ <mark>ง H2T</mark>	
รูปที่ 17 ¹³ C-NMR spe <mark>ct</mark> rum ของ H2T	
รูปที่ 18 ¹ H-NMR spectrum ของ H ₂ -S1T	23
รูปที่ 19 ¹³ C-NMR spectr <mark>um</mark> ของ H₂-S1T	
รูปที่ 20 mass spectrum ของ H ₂ -S1T	24
รูปที่ 21 UV-Vis spectrum ข <mark>อง H₂-S1T</mark>	24
รูปที่ 22 ¹ H-NMR spectrum <mark>ขอ</mark> ง H ₂ -S2T	25
รูปที่ 23 ¹³ C-NMR spectrum ของ H ₂ -S2T	25
รูปที่ 24 mass spectrum ของ H ₂ -S2T	26
- รูปที่ 25 UV-Vis spectrum ของ H₂ -S2T	26
รูปที่ 26 mass spectrum ของ Cu-S1T	
ง รูปที่ 27 UV-Vis spectrum ของ Cu-S1T	27
รูปที่ 28 UV-Vis spectrum ของฟิล์ม poly(Cu-S1T)	
รูปที่ 29 mass spectrum ของ Cu-S2T	
รูปที่ 30 UV- <mark>Vis s</mark> pectrum ของ Cu-S2T	
- รูปที่ 31 UV <mark>-Vis sp</mark> ectrum ของฟิล์ม poly(Cu-S2T)	
- รูปที่ 32 ไซคลิกโวลแทมโมแกรมของ Cu-S1T	
รูปที่ 33 ไซคลิกโวลแทมโมแกรมของ Cu-S2T	

สารบัญแผนภาพ

the the stand	หน้า
แผนภาพที่ 1 ขั้นตอนการสังเคราะห์สารประกอบชิฟฟ์เบส Cu-S1T	11
แผนภาพที่ 2 กลไกการสังเคราะห์ H1T ด้วยปฏิกิริยา Suzuki coupling	12
แผนภาพที่ 3 กลไกการสังเคราะห์ <mark>H₂-S1T ด้วยปฏิกิริยาควบแน่น</mark>	12
แผนภาพที่ 4 ขั้นตอนการสัง <mark>เคราะห์สารป</mark> ระกอบชิฟฟ์เบส Cu-S2T	14
แผนภาพที่ 5 กลไกการ <mark>สังเคราะห์ H2T ด้ว</mark> ยปฏิกิริยา Suzuki coupling	14
แผนภาพที่ 6 กลไกลการสังเคราะห์ H₂-S2T ด้วยปฏิกิร <mark>ิยาคว</mark> บแน่น	15

บทที่ 1 บทนำ

1.1 บทนำ

้ในปัจจุบันประเทศไทยก<mark>ำลังประสบกับปัญหาในด้านพลังงานมากขึ้น เนื่องจากอัตราในการใช้พลังงานนั้น</mark> เพิ่มขึ้นตามการเติบโตทางเศรษฐกิจ โดยน้ำมันสำเร็จรูปเป็นแหล่งของพลังงานที่ถูกนำมาใช้มากที่สุด¹ ซึ่งการนำน้ำมัน ้สำเร็จรูปมาใช้เป็นพลังงาน จะทำให้เกิดแก๊สคาร์บอนได<mark>ออกไ</mark>ซด์ (Carbon dioxide, CO₂) สู่สิ่งแวดล้อมภายนอก ้ส่งผลให้เกิดภาวะโลก<mark>ร้อน ดังนั้นจึงมีงานวิจัยที่ศึกษาวิธีการ</mark>นำแก๊สคาร์บอนไดออกไซด์ กลับมาใช้ให้เกิดประโยชน์ ้ด้วยปฏิกิริยารีดักชั<mark>น เกิดเป็นผลิต</mark>ภัณฑ์ที่มีมูลค่า คือ แก<mark>๊สค</mark>าร์บอนมอนออกไซด์ กรดฟอร์<mark>มิก เมทา</mark>นอล และมีเทน² ซึ่งแนวทางหนึ่งที่ได้รับความสนใจเป็นอย่างมาก คือ การ<mark>ทำ</mark>ปฏิกิริยารีดักชันด้วยวิธีการทางเคมีไฟฟ้าหรืออิเล็กทรอ-้เคมิคัลรีดักชันของแ<mark>ก๊ส</mark>คาร์บอนได<mark>อ</mark>อกไซด์โดยมีตัวเร่งปฏ<mark>ิกิริ</mark>ยาทางเคมีไฟฟ้าเป็นสารเชิงซ้อนชนิดต่าง ๆ และหนึ่งใน สารเชิงซ้อนของตัวเร่งปฏ<mark>ิกิริย</mark>าทางไฟฟ้าที่ได้รับการศึ<mark>กษาอย่</mark>างกว้างขวาง คือ สารเชิงซ้<mark>อน</mark>ของซาเลนลิแกนด์หรือ ้ชิฟฟ์เบส ที่มีคุณสมบัติในการเป็นตัวเร่งปฏิกิริยาไ<mark>ด้หลา</mark>กหลายช[ุ]นิด อีกทั้งมีความสามารถในการจับกับ ้คาร์บอนไดออกไซด์ที่ดี³ และสมบัติที่สำคัญที่สุด คือ สารประกอบชิฟฟ์เบสนั้นสามารถสังเคราะห์ให้เกิดโครงสร้างได้ หลากหลาย^⁴ ทำให้ส<mark>ามารถปรับเปลี่ยนสมบัติท</mark>างเคมีหรือทางเคมีไฟฟ้าได้ง่าย โดยอาศัยการเติมหมู่แทนที่ที่แตกต่าง ้กัน และการเติมโ<mark>ลหะ</mark>เข้าไป⁵ ดังนั้นในงานวิจัยนี้ ผู้วิจัยจึงสนใจสังเคราะห์<mark>อนุพันธ์ของสารเชิงซ้อนชิฟฟ์</mark>เบสโดยมีหมู่ ้แทนที่เป็นไทโอฟีน เพราะว่าไทโอฟีนมีคุณสมบัติทางไฟฟ้าที่ดี⁶ และคาดว่าจ<mark>ะ</mark>ส่งผลทำให้สารเชิงซ้อนชิฟฟ์เบสมีสมบัติ ้ในการเป็นตัวเร่งปฏิกิร<mark>ิยาท</mark>างเคมีไฟฟ้าที่ดีขึ้น รวมถึ<mark>งการนำมอนอ</mark>เมอร์ของอ<mark>น</mark>พันธ์ของสารเชิงซ้อนชิฟฟ์เบสมาทำให้ ้เกิดเป็นพอลิเมอร์ด้<mark>วยกระบวนการอิเล็กท</mark>รอพอลิเมอไรเซชัน เพื่อใช้เป็นตัวเร่งปฏิกิริยาทางเคมีไฟฟ้าแบบวิวิธพันธ์ใน ปฏิกิริยารีดักชันของแก๊สค<mark>าร์บอ</mark>นไ<mark>ดออ</mark>กไซด์

1.2 ความเป็นมาและความ<mark>สำคัญข</mark>องปัญหา

คาร์บอนไดออกไซด์ เป็นแก๊สที่ไม่มีสี ไม่มีกลิ่น และมีความจำเป็นต่อสิ่งมีชีวิตบนโลก โดยแหล่งทั่วไปที่จะพบ คาร์บอนไดออกไซด์ได้มาก คือ ภูเขาไฟ บ่อน้ำพุร้อน น้ำบาดาล แม่น้ำ ธารน้ำแข็ง และอื่น ๆ หรือแม้กระทั่งในน้ำมัน ปิโตรเลียมและแก๊สธรรมชาติ นอกจากนี้คาร์บอนไดออกไซด์สามารถถูกสร้างขึ้นมาได้จากกระบวนการหายใจระดับ เซลล์ของสิ่งมีชีวิต การย่อยสลายของสารอินทรีย์ กระบวนการหมักต่าง ๆ รวมถึงการเผาไหม้ของสารอินทรีย์⁷ และใน อดีตตั้งแต่การเริ่มต้นของปฏิวัติอุตสาหกรรมถึงปัจจุบันความเข้มข้นของคาร์บอนไดออกไซด์ในชั้นบรรยากาศกำลัง เพิ่มมากขึ้นเรื่อย ๆ จากเผาป่าหรือถางป่าเพื่อสร้างพื้นที่เพื่อสร้างโรงงานทำอุตสาหกรรมต่าง ๆ รวมถึงกระบวนการ ผลิตในอุตสาหกรรมที่ขยายตัวอย่างรวดเร็วส่งผลให้เกิดเป็นภาวะโลกร้อนขึ้นมา สำหรับการลดปริมาณและการนำคาร์บอนไดออกไซด์มาใช้ประโยชน์ การเลือกใช้กระบวนการอิเล็กทรอเคมมิ-คอลรีดักชันของคาร์บอนไดออกไซด์ เป็นแนวทางหนึ่งที่ถูกนำมาใช้อย่างแพร่หลาย ซึ่งกระบวนการอิเล็กทรอเคมิคัล รีดักชันของคาร์บอนไดออกไซด์นั้น สามารถผลิตเชื้อเพลิงได้ โดยการเปลี่ยนคาร์บอนไดออกไซด์ให้กลายเป็น กรดฟอร์ มิก (HCOOH), เมทานอล (CH₃OH), เอทีลีน (C₂H₄), มีเทน (CH₄) และคาร์บอนมอนออกไซด์ (CO) โดยมีสมการการ เกิดปฏิกิริยาดังนี้^{8,9}

การเกิดคาร์บอนมอนออกไซด์	$CO_2 + 2H^+ + 2e^-$	->	$CO + H_2O$
การเกิดกรดฟอร์มิก	$CO_2 + 2H^+ + 2e^-$	->	НСООН
การเกิดเมทานอล	$CO_2 + 6H^+ + 6e^-$	->	CH ₃ OH + H ₂ C
การเกิดมีเทน	$CO_2 + 8H^+ + 8e^-$	->	$CH_4 + 2H_2O$
การเกิดเอทีลีน	2CO ₂ + 12H ⁺ + 12e ⁻	->	$C_2H_4 + 4H_2O$

อย่างไรก็ตามกระบวนการอิเล็กทรอเคมมิคอลรีดักชั้นของคาร์บอนไดออกไซด์นั้นยังมีข้อเสียอยู่ คือ ต้องใช้ พลังงานที่สูงพอสมควรเพื่อให้ปฏิกิริยาเกิดขึ้นได้ จึงมีการศึกษาและใช้สารเชิงซ้อนชนิดต่าง ๆ มาเป็นตัวเร่งปฏิกิริยา เพื่อเป็นการลดพลังงานที่ต้องใช้ในการทำให้เกิดปฏิกิริยา

สารประกอ<mark>บซิฟฟ์เบสเป็นสารชนิดหนึ่งที่ถูกนำมาใช้เป็น</mark>ตัวเร่งปฏิกิริยา โดยสารประกอบซิ<mark>ฟฟ์เบ</mark>สที่เลือกมาใช้ ในงานวิจัยนี้ คือ ซาเลนลิแกนด์ (Salen ligand) ที่สังเคราะห์จากปฏิกิริยาคอนเดนซ์เซชันระหว่าง ไดเอมีน 1 หมู่กับ ฟีนอลที่มีคาร์บอนิลอยู่บนตำแหน่งออร์โท 2 หมู่ เกิดเป็นโครงสร้างเตตระเดนเทตลิแกนด์ดังในรูปที่ 1

รูปที่ 1 โครงสร้างทั่วไปของซาเลนลิแกนด์

โครงสร้างของซาเลนลิแกนด์ข้างต้นสามารถดัดแปลงเพื่อเปลี่ยนคุณสมบัติทางกายภาพ ทางเคมี และทาง เคมีไฟฟ้าได้ โดยการเติมหมู่แทนที่บนตำแหน่งของไดเอมีน (ตำแหน่ง R') หรือการเติมหมู่แทนที่บนหมู่ฟันอลทั้ง 2 ด้าน (ตำแหน่ง R)⁴ หรือการเติมโลหะเพื่อให้เกิดเป็นสารเชิงซ้อนได้หลายชนิด¹⁰ ซึ่งสารเชิงซ้อนของซาเลนลิแกนด์นั้น สามารถเร่งปฏิกิริยาได้หลากหลายชนิด เช่น การย้ายหมู่ carbene nitrene หรือ oxene โดยการตรึงหมู่ที่ต้องการไว้ แล้วจึงเกิดปฏิกิริยากับสารที่ต้องการ¹¹ ดังรูปที่ 2

งานวิจัยนี้จึงเลือกไทโอฟีนมาเป็นหมู่แทนที่บนหมู่ฟีนอลทั้ง 2 ด้าน เพราะไทโอฟีนเป็นสารประกอบเฮเทอโร-ไซคลิกอะโรมาติก 5 เหลี่ยมสามารถเกิดปฏิกิริยาพอลิเมอร์ไรเซซันด้วยอิเล็กทรอพอลิเมอไรเซชันเป็นสารประกอบพอ ลิไทโอฟีนซึ่งเป็นวัสดุกึ่งตัวนำที่ดีได้ง่าย° และเพื่อให้ได้สารประกอบที่สมบัติในการเป็นตัวเร่งปฏิกิริยารีดักชันทาง-เคมีไฟฟ้าที่ดี งานวิจัยนี้ได้เลือกใช้สารประกอบเชิงซ้อนของคอปเปอร์เป็นสารประกอบเป้าหมาย เพราะ สารประกอบ เชิงซ้อนของคอปเปอร์สามารถเร่งปฏิกิริยาได้หลากหลายชนิด¹²⁻¹⁵ รวมถึงมีประสิทธิภาพการเร่งปฏิกิริยาใน สารละลายอัลคาไลน์ที่ดี^{16,17}

สารประกอบเป้าหมายสำหรับงานวิจัยนี้ ได้แก่ สารเชิงซ้อนซาเลนลิแกนด์กับคอปเปอร์ที่มีหมู่แทนที่เป็น ไทโอฟีน (Cu-S1T) และไปไทโอฟีน (Cu-S2T) ในตำแหน่งพาราของหมู่ฟีนอลดังแสดงในรูปที่ 3

รูปที่ 3 อนุพันธ์ของสารเชิงซ้อนซาเลนลิแกนด์เป้าหมาย

สารเชิงซ้อนทั้ง 2 จะทำหน้าที่เป็นมอนอเมอร์ในการสังเคราะห์พอลิเมอร์ โดยทั้งมอนอเมอร์และพอลิเมอร์ที่ได้ จะถูกนำมาศึกษาสมบัติทางกายภาพ ทางกายภาพเชิงแสง และทางเคมีไฟฟ้า รวมทั้งประเมินเบื้องต้นถึงความเป็นไป ได้ในการทำหน้าที่เป็นตัวเร่งปฏิกิริยาทางเคมีไฟฟ้าของคาร์บอนไดออกไซด์ต่อไป

1.3 งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

ในปีค.ศ. 1950 Diehl และคณะ¹⁸ได้สังเคราะห์ซาเลนลิแกนด์อย่างง่าย<mark>ด้ว</mark>ยการทำปฏิกิริยาควบแน่นระหว่าง ซาลิ- ซิลาลดีไฮด์และเอทีลีนไดเอมีนในเอทานอลร้อน (รูปที่ 4) โดยมีจำนวนร้อย<mark>ละ</mark>ของผลิตภัณฑ์ที่เกิดขึ้นสูงถึง 95 และมีความสามารถในการขนส่งออกซิเจนอีกด้วย

รูปที่ 4 ปฏิกิริยา<mark>ควบแน่นระหว่างซาลิซิลาลดีไฮด์และเอ</mark>ทีลีนไดเอมีน

ในปีค.ศ. 1991 Bedioui และคณะ¹⁹ ประสบผลสำเร็จในการทำปฏิกิริยาแอโนดิกพอลิเมอร์ไรเซชันของสาร เชิงซ้อนของซาเลนลิแกนด์ (รูปที่ 5)

รูปที่ 5 ไซคลิกโวลแทมโมแกรมของอิเล็ก<mark>ทรอพอ</mark>ลิเมอไรเซ<mark>ชั</mark>นของ Co(II)salen complex

ในปีค.ศ. 1996 Dahm และ Peter²⁰ ได้รายงานไว้ว่าฟิล์มของสารเชิงซ้อนของซาเลนลิแกนด์มีคุณสมบัติที่ดีใน การเร่งปฏิกิริยาทางเคมีไฟฟ้าของปฏิกิริยารี<mark>ดัก</mark>ชันของ<mark>ฮาโลแอลเ</mark>คนดังแสดงในรูปที่ 6

ในปีค.ศ. 2015 Singh และคณะ²¹ได้นำสารเชิงซ้อนของซาเลนลิแกนด์ดังแสดงในรูปที่ 7 ไปเป็นตัวเร่งปฏิกิริยา ทางไฟฟ้าของปฏิกิริยารีดักชันของคาร์บอนไดออกไซด์ ได้เป็นผลิตภัณฑ์เป็น มีเทน อีเทน และคาร์บอมอนอกไซด์

1.4 วัตถุประสงค์และขอบเขตของโครงการ

เพื่อสังเคราะห์มอนอเมอร์ และพอลิเมอร์ฐานชิฟฟ์<mark>เบส</mark>เพื่อใช้เป็นตัวเร่งปฏิกิริยาสำหรับปฏิกิริยารีดักชันทาง เคมีไฟฟ้าของคาร์บ<mark>อน</mark>ไดออกไซด์

1.5 ประโยชน์<mark>ที่คา</mark>ดว่าจะได้รับ

ได้สารประกอบซิฟฟ์เบสชนิดใหม่ แล<mark>ะแ</mark>นวทางในการพัฒนาสารประกอบชนิดนี้สำหรับการนำมาใช้เป็นตัวเร่ง ปฏิกิริยารีดักชันท<mark>างเค</mark>มีไฟฟ้าของคาร์บอนได[้]ออกไซด์

บทที่ 2 วิธีการทดลอง

2.1 อุปกรณ์ในการทดลอง

สารเคมีในการทดลองทั้งหมด<mark>มีความบริสุทธิ์ในระดับ analytical grade และถูกใช้โดยไม่ผ่านกระบวนการใด</mark> หลังจากการซื้อ ยกเว้นหากระบุไว้ในวิธีการทดลอง

สเปคตรัม ¹H-นิวเคลียแมกเนติกเรโซแนนซ์ (NMR) (400 MHz) และ ¹³C-NMR (100 MHz) ถูกบันทึกโดยใช้ CDCl₃ เป็นตัวทำละลาย และ เคมิคอลซิฟท์ (δ) จะรายงานในหน่วยหนึ่งในล้านส่วน (ppm) โดยอิงกับค่าเคมิคอล ชิฟท์ของ CHCl₃ ที่ 7.26 ppm สำหรับ ¹H-NMR และ 77.0 ppm สำหรับ ¹³C-NMR สเปกโทรสโกปี และ Coupling constants (*J*) จะถูกรายงานในหน่วย Hertz (Hz)

แมสสเปคตรัมได้จาก matrix-assisted laser d<mark>esor</mark>ption ionization (MALDI) แมสสเปกโทรเมทรีโดยใช้ dithranol เป็นเมทริกซ์

สเปคตรัมการดูดกลืนแสงยูวี-วิสิเบิล (UV-Vis) ของสารละลายของสารเป้าหมายที่มีตัวทำละลายเป็น CHCl₃ และฟิล์มของสารเป้าหมายบนกระจกใสได้มาโดยการวัดที่อุณหภูมิห้อง

2.2 การสังเคราะห์สารประกอบชิฟฟ์เบส

การสังเคราะห์ H1T

จากวิธีการสังเคราะห์ที่รายงานโดย Voituriez และคณะ¹⁰ นำ 5-bromo-2-hydroxybenzaldehyde (0.395 กรัม, 1.97 มิลลิโมล), 4,4,5,5-tetramethyl-2-(thiophen-2-yl)-1,3,2-dioxaborolane (0.420 กรัม, 2.00 มิลลิ โมล, PdCl₂(dppf) (0.082 กรัม, 0.10 มิลลิโมล) และ Na₂CO₃ (0.209 กรัม, 1.97 มิลลิโมล) ละลายในตัวละลายผสม dimethyl ether:H₂O (3:1, 6 มิลลิลิตร) จากนั้นผ่านแก๊สไนโตรเจนในสารละลายเป็นเวลา 10 นาที และรีฟลักซ์ ภายใต้ภาวะแก๊สไนโตรเจนเป็นเวลา 6 ชั่วโมง หลังจากนั้นเติมน้ำกลั่น (15 มิลลิลิตร) ลงในสารละลาย และสกัดสาร ผสมด้วย CH₂Cl₂ ชั้นสารละลายอินทรีย์ถูกแยกออกและทำให้แห้งด้วยแมกนีเซียมซัลเฟต หลังจากการระเหย สารละลายที่ได้จนแห้ง ของแข็งผสมถูกนำมาทำให้บริสุทธิ์ด้วยคอลัมนโครมาโทรกราฟี (ซิลิกา, hexanes:CH₂Cl₂ = 1:1) ได้ผลิตภัณฑ์ H1T เป็นของแข็งสีเหลือง (0.245 กรัม, 61%) จุดหลอมเหลว 108-110°C; ¹H-NMR **δ** 7.00 (d, *J* = 8.4 Hz, 1H), 7.06 (dd, *J* = 11.6, 7.2 Hz, 1H), 7.22 (d, *J* = 2.4 Hz, 1H), 7.26 (d, *J* = 4.4 Hz, 1H), 7.71 (s, 1H), 7.74 (d, *J* = 4.0 Hz, 1H), 9.90 (s, 1H), 11.00 (s, 1H) (รูปที่ 14); ¹³C-NMR **δ** 118.4, 120.7, 122.9, 124.7, 126.9, 128.2, 130.6, 134.7, 142.6, 161.0, 196.5 (รูปที่ 15) ข้อมูลทางสเปกโทรสโกปีอื่นได้มีรายงานไว้ใน เอกสารอ้างอิง การสังเคราะห์ H2T

จากวิธีการสังเคราะห์ที่รายงานโดย Voituriez และคณะ¹⁰ นำ 5-bromo-2-hydroxybenzaldehyde (0.395 กรัม, 1.97 มิลลิโมล), 2-([2,2'-bithiophen]-5-yl)-4,4,5,5-tetramethyl-1,3,2-dioxaborolane (0.584 กรัม, 2.00 มิลลิโมล), PdCl₂(dppf) (0.082 กรัม, 0.10 มิลลิโมล) และ Na₂CO₃ (0.209 กรัม, 1.97 มิลลิโมล) ละลายในตัว ละลายผสม dimethyl ether:H₂O (3:1, 6 มิลลิลิตร) จากนั้นผ่านแก๊สไนโตรเจนในสารละลายเป็นเวลา 10 นาที และรีฟลักซ์ ภายใต้ภาวะแก๊สไนโตรเจนเป็นเวลา 6 ชั่วโมง หลังจากนั้นเติมน้ำกลั่น (15 มิลลิลิตร) ลงในสารละลาย และสกัดสารผสมด้วย CH₂Cl₂ ชั้นสารละลายอินทรีย์ถูกแยกออกและทำให้แห้งด้วยแมกนีเซียมซัลเฟต หลังจากการ ระเทยสารละลายที่ได้จนแห้ง ของแข็งผสมถูกนำมาทำให้บริสุทธิ์ด้วยคอลัมน์โครมาโทรกราฟี (ชิลิกา, hexanes:CH₂Cl₂ = 1:1) ได้ผลิตภัณฑ์ H2T เป็นของแข็งสีเหลือง (0.316 กรัม, 56%) จุดหลอมเหลว 179-180°C; ¹H-NMR **δ** 7.03 (d, *J* = 3.6 Hz, 1H), 7.03-7.05 (m, 1H), 7.14 (s, 1H), 7.19 (d, *J* = 2.4 Hz, 1H), 7.23 (d, *J* = 4.0 Hz, 1H), 7.25 (d, *J* = 6.8 Hz, 1H), 7.74 (s, 1H), 7.75 (d, *J* = 3.6 Hz, 1H), 9.95 (s, 1H), 11.01 (s, 1H) (รูปที่ 16); ¹³C-NMR **δ** 118.6, 120.8, 123.6, 124.9, 124.7, 124.8, 126.8, 128.1, 130.4, 134.4, 136.8, 137.3, 141.3, 160.2, 196.5 (รูปที่ 17)

จากวิธีการสังเคราะห์ที่รายงานโดย Voituriez และคณะ¹⁰ ค่อย ๆ หยดสารละถายของ H1T (0.245 กรัม, 1.19 มิลลิโมล) ใน EtOH (25 มิลลิลิตร) ลงใน (1*S*,2*S*)-cyclohexane-1,2-diamine (0.069 กรัม, 0.60 มิลลิโมล) จากนั้นรีฟลักซ์สารละลายที่ได้เป็นเวลา 1.5 ชั่วโมง และทิ้งให้ตกตะกอนที่อุณหภูมิห้อง หลังจากการล้างตะกอนด้วย MeOH และ hexanes ได้ผลิตภัณฑ์ H₂-S1T เป็นของแข็งสีส้ม (0.261 กรัม, 89%) จุดหลอมเหลว 116°C; ¹H-NMR δ 1.44-1.78 (m, 4H), 1.84-2.03 (m, 4H), 3.35 (s, 2H), 6.91 (d, *J* = 8.4 Hz, 2H), 7.00-7.04 (m, 2H), 7.11 (d, *J* = 2.8 Hz, 2H), 7.18 (d, *J* = 4.8 Hz, 2H), 7.37 (s, 1H), 7.48 (d, *J* = 8.0 Hz, 2H), 8.30 (s, 2H), 13.38 (s, 2H) (รูปที่ 18); ¹³C-NMR δ 24.2, 33.2, 72.8, 117.6, 118.8, 122.2, 123.9, 125.7, 128.0, 128.9, 130.3, 143.9, 160.8, 164.7 (รูปที่ 19); MALDI-TOF-MS (dithranol) *m/z* (%): 486.586 (100) [M⁺]; calcd avg mass, 486.648 (M⁺; M = C₂₈H₂₆N₂O₂S₂) (รูปที่ 19); λ_{abs} 295 และ 347 nm (รูปที่ 20) ข้อมูลทางสเปกโทรสโกปีอื่นได้มี รายงานไว้ในเอกสารอ้างอิง การสังเคราะห์ H₂-S2T

จากวิธีการสังเคราะห์ที่รายงานโดย Voituriez และคณะ¹⁰ ค่อย ๆ หยดสารละลายของ H2T (0.288 กรัม, 1.01 มิลลิโมล) ใน EtOH (25 มิลลิลิตร) ลงใน (1*S*,2*S*)-cyclohexane-1,2-diamine (0.069 กรัม, 0.60 มิลลิโมล) จากนั้นรีฟลักซ์สารละลายที่ได้เป็นเวลา 1.5 ชั่วโมง และทิ้งให้ตกตะกอนที่อุณหภูมิห้อง หลังจากการล้างตะกอนด้วย MeOH และ hexanes ได้ผลิตภัณฑ์ H₂-S2T เป็นของแข็งสีส้มอ่อน (0.286 กรัม, 87%) จุดหลอมเหลว 241°C; ¹H-NMR δ 1.44-1.81 (m, 4H), 1.86-2.04 (m, 4H), 3.36 (s, 2H), 6.92 (d, *J* = 8.4 Hz, 2H), 6.98-7.04 (m, *J* = 3.2 Hz, 2H), 7.08 (d, *J* = 3.6 Hz, 2H), 7.15 (d, *J* = 2.8 Hz, 2H), 7.19 (d, *J* = 4.4 Hz, 2H), 7.26 (s, 2H), 7.35 (d, *J* = 2.0 Hz, 2H), 7.47 (d, *J* = 6.4 Hz, 2H), 8.30 (s, 2H), 13.40 (s, 2H) (รูปที่ 22); ¹³C-NMR δ 24.3, 33.2, 72.9, 117.7, 118.8, 122.8, 123.6, 124.3, 124.7, 125.4, 127.9, 128.7, 129.9, 135.9, 137.7, 142.7, 160.9, 164.69 (รูปที่ 23); MALDI-TOF-MS (dithranol) *m/z* (%): 650.646 (100) [M⁺]; calcd avg mass, 650.896 (M⁺; M = C₃₆H₃₀N₂O₂S₄) (รูปที่ 23); λ_{abs} 349 nm (รูปที่ 24)

จากวิธีการสังเคราะห์ที่รายงานโดย Park และคณะ²² สารละลายของ Cu(OAc)₂·H₂O (0.063 กรัม, 0.31 มิลลิ โมล) ใน MeOH (5 มิลลิลิตร) ถูกนำมาทำปฏิกิริยากับสารละลายของ H₂-S1T (0.126 กรัม, 0.26 มิลลิโมล) ที่ อุณหภูมิห้องเป็นเวลา 5 ชั่วโมง จากนั้นสกัดสารผสมของปฏิกิริยาด้วยสารละลาย NH₄Cl อิ่มตัวในน้ำ ตามด้วย สารละลาย NaCl อิ่มตัวในน้ำ และระเหยตัวทำละลายออก หลังจากการล้างตะกอนด้วย MeOH และ hexanes ได้ ผลิตภัณฑ์ **Cu-S1T** เป็นของแข็งสีน้ำตาลเข้ม (0.099 กรัม, 70%) MALDI-TOF-MS (dithranol) m/z (%): 547.748 (100) [M⁺]; calcd avg mass, 548.178 (M⁺; M = C₂₈H₂₄CuN₂O₂S₂) (รูปที่ 26); λ_{abs} 276, 317 และ 394 nm (รูปที่ 27) ข้อมูลทางสเปกโทรสโกปีอื่นได้มีรายงานไว้ในเอกสารอ้างอิง

การสังเคราะห์ Cu-S2T

จากวิธีการสังเคราะห์ที่รายงานโดย Park และคณะ²² สารละลายของ Cu(OAc)₂·H₂O (0.063 กรัม, 0.31 มิลลิ โมล) ใน MeOH (5 มิลลิลิตร) ถูกนำมาทำปฏิกิริยากับสารละลายของ H₂-S2T (0.185 กรัม, 0.28 มิลลิโมล) ที่ อุณหภูมิห้องเป็นเวลา 5 ชั่วโมง จากนั้นสกัดสารผสมของปฏิกิริยาด้วยสารละลาย NH₄Cl อิ่มตัวในน้ำ ตามด้วย สารละลาย NaCl อิ่มตัวในน้ำ และระเหยตัวทำละลายออก หลังจากการล้างตะกอนด้วย MeOH และ hexanes ได้ ผลิตภัณฑ์ **Cu-S2T** เป็นของแข็งสีน้ำตาล (0.174 กรัม, 86%) MALDI-TOF-MS (dithranol) m/z (%): 711.954 (100) [M⁺]; calcd avg mass, 712.426 (M⁺; M = C₃₆H₂₈CuN₂O₂S₄) (รูปที่ 29); λ_{abs} 360 nm (รูปที่ 30)

2.2 การศึกษา<mark>ทางเคมีไฟ</mark>ฟ้าของสารประกอบชิฟฟ์เบส

การหาช่วงศักย์ไฟฟ้าในการสร้างฟิล์มโดยเทคนิคไซคลิกโวลแทมเมทรี

ขั้นตอนที่ 1 วัด potential window ของสารละลายอิเล็กทรอไลต์ 0.1 โมลาร์ tetrabutylammonium hexafluorophosphate (*n*BuNPF₆) ใน dry CH₂Cl₂ โดยมีขั้วไฟฟ้าทำงาน (working electrode) เป็นแผ่นแก้ว เคลือบ indium tin oxide (ITO) ขั้วไฟฟ้าช่วย (counter electrode) เป็นแผ่นแพลทินัม และขั้วไฟฟ้าอ้างอิงแบบ ควอไซ (quasi-reference electrode) เป็นเส้นลวดซิลเวอร์/ซิลเวอร์คลอไรด์ ดังแสดงในรูปที่ 8

_ กระจกเคลือบ ITO (working electrode) _ แผ่นแพลทินัม (counter electrode) _ เส้นลวดซิลเวอร์/ซิลเวอร์คลอไรด์ (guasi-reference electrode)

รูปที่ 8 เซลล์ไฟฟ้าสำหรับการศึกษาสมบัติทางไฟฟ้า

จากนั้นปรับภาวะด้วยการผ่านแก๊สไนโตรเจนเป็นเวลา 10 นาที จากนั้นสแกนศักย์ไฟฟ้าในช่วง 0-1800 มิลลิ-โวลต์ โดยมี<mark>ความเร</mark>็วในการสแกนอยู่ที่ 100 มิลลิโวลต์ต่อวินาที เป็นจำนวน 3 รอบ ขั้นตอนที่ 2 การหาช่วงศักย์ไฟฟ้าที่เหมาะสมในการสร้างฟิล์ม จะทำการทดลองในทำนองเดียวกับขั้นตอนที่ 1 โดยละลายสารประกอบซิฟฟ์เบส Cu-S1T และ Cu-S2T ลงในสารละลายอิเล็กทรอไลต์ให้มีความเข้มข้นเท่ากับ 0.9 มิลลิโมลาร์ และ 0.03 มิลลิโมลาร์ตามลำดับ และปรับภาวะด้วยการผ่านแก๊สไนโตรเจนเป็นเวลา 10 นาที จากนั้น สแกนศักย์ไฟฟ้าของ Cu-S1T ในช่วง 0 ถึง 1500 มิลลิโวลต์ จำนวน 1 รอบ และสแกนศักย์ไฟฟ้าของ Cu-S2T ในช่วง 0 ถึง 1600 มิลลิโวลต์ จำนวน 1 รอบ

การสร้างฟิล์มของสารประกอบชิฟฟ์เบสโดยอิเ<mark>ล็กท</mark>รอพอลิเมอไรเซชัน

การสร้างฟิล์มของสารประกอบซิฟฟ์เบสโดยอิเล็กทรอพอลิเมอไรเซชันจะทำการทดลองในทำนองเดียวกับ ขั้นตอนที่ 1 และ 2 โดยละลายสารประกอบซิฟฟ์เบส Cu-S1T และ Cu-S2T ลงในสารละลายอิเล็กทรอไลต์ให้มี ความเข้มข้นเท่ากับ 0.9 มิลลิโมลาร์ และ 0.03 มิลลิโมลาร์ตามลำดับ และปรับภาวะด้วยการผ่านแก๊สไนโตรเจนเป็น เวลา 10 นาที จากนั้นสแกนศักย์ไฟฟ้าของ Cu-S1T ในช่วง -200 ถึง 1300 มิลลิโวลต์ จำนวน 10 รอบ และสแกน ศักย์ไฟฟ้าของ Cu-S2T ในช่วง 0 ถึง 1500 มิลลิโวลต์ จำนวน 50 รอบ เซลล์ไฟฟ้าสำหรับการสร้างฟิล์มแสดงในรูปที่ 9

รูปที่ 9 เซลล์ไฟฟ้าสำหรับการสร้างฟิล์มของสารประกอบชิฟฟ์เบส

บทที่ 3 ผลการทดลองและอภิปรายผลการทดลอง

งานวิจัยชิ้นนี้เน้นไปที่การสังเคราะห์ การพิสูจน์เอกลักษณ์ และศึกษาสมบัติทางกายภาพ ทางกายภาพเชิงแสง ทางเคมืไฟฟ้าของสารประกอบเป้าหมาย Cu-S1T และ Cu-S2T ที่มีหมู่แทนที่บนซาเลนลิแกนด์เป็นไทโอฟีน รวมถึง การสร้างฟิล์ม poly(Cu-S1T) และ poly(Cu-S2T) ด้วยปฏิกิริยาพอลิเมอร์ไรเซชันทางเคมืไฟฟ้า ดังนั้นในบทนี้จะ เป็นการอภิปรายถึง 2 ส่วนแบ่งเป็น 1. การสังเคราะห์และการพิสูจน์เอกลักษณ์ของสารเป้าหมาย และ 2. การสร้าง ฟิล์มด้วยปฏิกิริยาพอลิเมอร์ไรเซชันทางเคมืไฟฟ้า โดยมีรายละเอียดดังต่อไปนี้

3.1 การสังเคราะห์ Cu-S1T

การสังเคราะห์ในขั้นแรกเป็นการทำปฏิกิริยา Suzuki coupling ระหว่าง 5-bromo-2-hydroxy benzaldehyde กับ 4, 4, 5, 5-tetramethyl-2-(thiophen-2-yl)-1, 3 ,2-dioxaborolane โดยมี PdCl₂(dppf) เป็นตัวเร่งปฏิกิริยา¹⁰ ได้ H1T ที่มีร้อยละผลได้เท่ากับ 64 ดังแสดงในแผนภาพที่ 1 ซึ่งกลไกการเกิดปฏิกิริยาเป็นตาม แผนภาพที่ 2

แผนภาพที่ 2 กลไกการสังเคราะห์ H1T ด้วยปฏิกิริยา Suzuki coupling

ซึ่งปฏิกิริยา Suzuki coupling นั้น คือ การแลกหมู่แทนที่ระหว่างหมู่ halide กับ หมู่แอลคิลของ organoboronic acid²³ โดยในขั้นแรกของกลไก PdCl₂(dppf) จะถูกเติมหมู่ halide และ aryl ลงไป หรือการเกิดปฏิกิริยา oxidative addition ต่อมาเบสจะทำการแทนที่หมู่ halide ซึ่งในขั้นถัดมาจะถูกแทนที่ด้วยหมู่ aryl ที่มาจาก organoboronic acid และสุดท้ายหมู่ aryl ทั้งสองหมู่ทำพันธะกันและหลุดออก หรือ เกิดปฏิกิริยา reductive elimination ได้เป็น ผลิตภัณฑ์ H1T แต่จะเห็นว่าการทำปฏิกิริยามีผลิตภัณฑ์อื่น ๆ ที่ไม่ต้องการเกิดขึ้นส่งผลให้ผลิตภัณฑ์ที่ได้ไม่บริสุทธิ์ เท่าที่ควรจึงมีการทำให้สารบริสุทธิ์ด้วยคอลัมน์โครมาโทรกราฟี ได้เป็นผลิตภัณฑ์ H1T ที่มีความบริสุทธิ์ และสามารถ พิสูจน์ยืนยันเอกลักษณ์ของสารได้ด้วย ¹H-NMR สเปกโทรสโกปี โดยสัญญาณ multiplet ขึ้นที่ 7.06-7.74 ppm บ่ง บอกถึงโปรตอนบนวงอะโรมาติกจำนวน 6 โปรตอน อีกทั้งสัญญาณ singlet ที่ 9.90 และ 11.00 ppm ซึ่งบ่งบอกถึง โปรตอน 1 โปรตอนบนหมู่ไฮดรอกซี และหมู่แอลดีไฮด์ตามลำดับ

ขั้นตอนที่ 2 เป็นการทำปฏิกิริยาควบแน่นระหว่าง H1T กับ (1*5,25*)-cyclohexane-1,2-diamine โดยผ่าน กลไกการเกิดสารประกอบ imi<mark>ne ดั</mark>้งแผนภาพที่ 3

ได้ H₂-S1T ที่ร้อยละของผลได้เท่ากับ 89 และสามารถพิสูจน์ยืนยันเอกลักษณ์ของสารด้วย ¹H-NMR สเปกโทรสโกปี โดยสัญญาณ multiplet ที่ 1.44-2.03 ppm บ่งบอกถึงโปรตอนบนวงไซโคลเฮกเซน จำนวน 8 โปรตอน ยกเว้น ตำแหน่งที่ต่อกับหมู่ imine จะขึ้นสัญญาณ singlet ที่ 3.35 ppm จำนวน 2 โปรตอน สัญญาณ multiplet ที่ 6.91-7.48 ppm บ่งบอกถึงโปรตอนบนวงอะโรมาติกและไทโอฟีนจำนวน 12 โปรตอน อีกทั้งสัญญาณ singlet ที่ 8.30 ppm บ่งบอกถึงโปรตอนบนหมู่ imine กับสัญญาณ singlet ที่ 13.38 ppm ซึ่งบ่งบอกถึงโปรตอนบนหมู่ไฮดรอกซี จำนวนอย่างละ 2 โปรตอน นอกจากนี้ผลจาก mass spectrometry แสดงพีกไอออนของโมเลกุลที่ m/z 486.586 ซึ่งยืนยันถึงการเกิดขึ้นจริงของ H₂-S1T

ผลิตภัณฑ์เป้าหมาย **Cu-S1T** ได้มาจากการทำปฏิกิริยา copper-metallation ด้วยการผสม H₂-S1T กับ Cu(OAc)₂·H₂O ใน MeOH:CH₂Cl₂ ที่อุณหภูมิห้องเป็นเวลา 5 ชั่วโมง ซึ่งได้ผลิตภัณฑ์เป็น **Cu-S2T** ที่ร้อยละผลได้ เท่ากับ 70 โดยสามารถพิสูจน์เอกลักษณ์ของสาร **Cu-S1T** ด้วย mass spectrometry แสดงพีกไอออนของโมเลกุลที่ m/z 547.748 และ UV-Vis spectrophotometry ซึ่งแสดงการดูดกลืนแสงที่ความยาวคลื่น 276, 317 และ 394 nm

3.2 การสังเคราะห์ Cu-S2T

การสังเคราะห์ **Cu-S2T** เริ่มต้นจากปฏิกิริยา Suzuki coupling ระหว่าง 5-bromo-2-hydroxybenzal- dehyde กับ 2-([2,2'-bithiophen]-5-yl)-4, 4, 5, 5-tetramethyl-1,3,2-dioxaborolane โดยมี PdCl₂(dppf) เป็นตัวเร่งปฏิกิริยาใน ลักษณะเดียวกันกับการสังเคราะห์ **Cu-S1T¹⁰ ได้ H2T** ที่มีร้อยละผลได้เท่ากับ 59 ดังแสดงในภาพแผนภาพที่ 4 ซึ่งกลไก การเกิดปฏิกิริยาเป็นตามแผนภาพที่ 5

การเกิด **H2T** สามารถพิสูจน์ยืนยันเอกลักษณ์ของสารด้วย ¹H-NMR สเปกโทรสโกปี โดยสัญญาณ multiplet ขึ้นที่ 7.03-7.75 ppm บ่งบอกถึงโปรตอนบนวงอะโรมาติกจำนวน 8 โปรตอน อีกทั้งสัญญาณ singlet ที่ 9.95 และ 11.01 ppm ซึ่งบ่งบอกถึงโปรตอน 1 โปรตอนบนหมู่ไฮดรอกซี และหมู่แอลดีไฮด์ ตามลำดับ

ขั้นตอนที่ 2 เป็นการทำปฏิกิริยาควบแน่นระหว่าง H2T กับ (1*5*,2*5*)-cyclohexane-1,2-diamine โดยผ่าน กลไกการเกิดสารประกอบ imine ดังแผนภาพที่ 6

<mark>ู แผนภาพที่ 6 ก</mark>ลไก<mark>ล</mark>การสังเคราะห์ H₂-S2T ด้วยปฏิกิริยาคว_ิบแน่น

ได้ H₂-S2T ที่ร้อยละของผลได้เท่ากับ 87 และสามารถพิสูจน์ยืนยันเอกลักษณ์ของสารด้วย ¹H-NMR สเปกโทรสโกปี โดยสัญญาณ multiplet ที่ 1.44-2.04 ppm บ่งบอกถึงโปรตอนบนวงไซโคลเฮกเซน จำนวน 8 โปรตอน ยกเว้น ตำแหน่งที่ต่อกับหมู่ imine จะขึ้นสัญญาณ singlet ที่ 3.36 ppm จำนวน 2 โปรตอน สัญญาณ multiplet ที่ 6.92-7.47 ppm บ่งบอกถึงโปรตอนบนวงอะโรมาติกและไทโอฟีนจำนวน 16 โปรตอน อีกทั้งสัญญาณ singlet ที่ 8.30 ppm บ่งบอกถึงโปรตอนบนหมู่ imine กับสัญญาณ singlet ที่ 13.40 ppm ซึ่งบ่งบอกถึงโปรตอนบนหมู่ไฮดรอกซี จำนวนอย่างละ 2 โปรตอน นอกจากนี้ผลจาก mass spectrometry แสดงพีกไอออนของโมเลกุลที่ m/z 650.646 ซึ่งยืนยันถึงการเกิดขึ้นจริงของ H₂-S2T

ผลิตภัณฑ์เป้าหมาย **Cu-S2T** ได้มาจากการทำปฏิกิริยา copper-metallation ด้วยการผสม H₂-S2T กับ Cu(OAc)₂·H₂O ใน MeOH:CH₂Cl₂ ที่อุณหภูมิห้องเป็นเวลา 5 ชั่วโมง ซึ่งได้ผลิตภัณฑ์เป็น **Cu-S2T** ที่ร้อยละผลได้ เท่ากับ 89 โดยสามารถพิสูจน์เอกลักษณ์ของสาร **Cu-S2T** ด้วย mass spectrometry แสดงพีกไอออนของโมเลกุลที่ m/z 711.954 และ UV-Vis spectrophotometry ซึ่งแสดงการดูดกลืนแสงที่ความยาวคลื่น 360 nm

3.3 การสร้างฟิล์มของสารประกอบเป้าหมายด้วยปฏิกิริยาพอลิเมอร์ไรเซชันทางเคมีไฟฟ้า

ปฏิกิริยาพอลิเมอร์ไรเซชันทางเคมีไฟฟ้าของ Cu-S1T ทำได้โดยละลายสารประกอบซิฟฟ์เบส Cu-S1T ลงใน สารละลายอิเล็กทรอไลต์ให้มีความเข้มข้นเท่ากับ 0.9 มิลลิโมลาร์ และปรับภาวะด้วยการผ่านแก๊สไนโตรเจนเป็นเวลา 10 นาที จากลักษณะของไซคลิกโวลแทมโมแกรมของ Cu-S1T (รูปที่ 31, ภาคผนวก) พบว่าช่วงศักย์ไฟฟ้าที่ เหมาะสมต่อการนำมาใช้ในการสร้างฟิล์มคือช่วง -200 ถึง 1300 มิลลิโวลต์ ดังนั้นในการทดลองจึงทำการสแกน ศักย์ไฟฟ้าในช่วงดังกล่าว จำนวน 10 รอบ ซึ่งพบว่ามีพีกออกซิเดชันที่ช่วงศักย์ไฟฟ้า 1200 มิลลิโวลต์ และมีการ เพิ่มขึ้นของกระแสไฟฟ้าในช่วงนี้เมื่อจำนวนสแกนที่เพิ่มสูงขึ้น การเพิ่มขึ้นของกระแสไฟฟ้าและค่าศักย์ไฟฟ้าของ ปฏิกิริยาออกซิเดชันดังกล่าวแสดงให้เห็นถึงการเกิดฟิล์มพอลิเมอร์ของ Cu-S1T (poly(Cu-S1T)) ที่บริเวณผิวของ ขั้วไฟฟ้าทำงานที่มากขึ้นเรื่อย ๆ ดังรูปที่ 10

ร**ูปที่ 10 ไซคลิกโวลแทมโมแกรมของก**ารเกิด poly(Cu-S1T)

จากการสังเกต ฟิล์มของ **poly(Cu-S1T)** ที่ได้มีลักษณะค่อนข้างเรียบ มีสีเขียวใส เมื่อนำมาทดสอบด้วย UV-Vis spectrophotometry พบว่ามีพีกของการดูดกลืนแสงที่กว้างที่ 401 nm ซึ่งใกล้เคียงกับการดูดกลืนแสงสูงสุด ของ **Cu-S1T** แต่พีกลักษณะที่กว้างกว่าซึ่งอาจเกิดจากการซ้อนกันหรือการรวมกลุ่มกันของโมเลกุล (aggregation) (รูปที่ 11) และเมื่อเวลาผ่านไป 1 เดือน สีและลักษณะของฟิล์มยังคงเดิม แสดงให้เห็นถึงความเสถียรของฟิล์มในระดับ ที่น่าพอใจ

รูปที่ 11 UV-Vis Spectrum เปรียบเทียบระหว่าง Cu-S1T กับ poly(Cu-S1T)

ปฏิกิริยาพอลิเมอร์ไรเซชันทางเคมีไฟฟ้าของ Cu-S2T ทำได้โดยละลายสารประกอบซิฟฟ์เบส Cu-S2T ลงใน สารละลายอิเล็กทรอไลต์ให้มีความเข้มข้นเท่ากับ 0.03 มิลลิโมลาร์ เนื่องจาก Cu-S2T มีความสามารถในการละลายที่ ต่ำ จากนั้นทำการปรับภาวะด้วยการผ่านแก๊สไนโตรเจนเป็นเวลา 10 นาที จากลักษณะของไซคลิกโวลแทมโมแกรม ของ Cu-S2T (รูปที่ 32, ภาคผนวก) พบว่าช่วงศักย์ไฟฟ้าที่เหมาะสมต่อการนำมาใช้ในการสร้างฟิล์มคือช่วง 0 ถึง 1500 มิลลิโวลต์ ดังนั้นในการทดลองจึงทำการสแกนศักย์ไฟฟ้าในช่วงดังกล่าว จำนวน 50 รอบ เพื่อให้ได้ฟิล์มที่มี ความหนามากเพียงพอ ซึ่งพบว่ามีพีกออกซิเดชันที่ช่วงศักย์ไฟฟ้า 900 มิลลิโวลต์ และมีการเพิ่มขึ้นของกระแสไฟฟ้า ในช่วงนี้เมื่อจำนวนสแกนที่เพิ่มสูงขึ้น การเพิ่มขึ้นของกระแสไฟฟ้าและค่าศักย์ไฟฟ้าของปฏิกิริยาออกซิเดชันดังกล่าว แสดงให้เห็นถึงการเกิดฟิล์มพอลิเมอร์ของ Cu-S2T (poly(Cu-S2T)) ที่บริเวณผิวของขั้วไฟฟ้าทำงานที่มากขึ้นเรื่อย ๆ

จากการสังเกต ฟิล์มของ **poly(Cu-S2T)** ที่ได้มีลักษณะค่อนข้างเรียบ มีสีเขียวใส เมื่อนำมาทดสอบด้วย UV-Vis spectrophotometry พบว่ามีพีกของการดูดกลืนแสงที่กว้างที่ 391 nm ซึ่งใกล้เคียงกับการดูดกลืนแสงสูงสุด ของ **Cu-S2T** แต่พีกลักษณะที่กว้างกว่าซึ่งอาจเกิดจากการซ้อนกันหรือการรวมกลุ่มกันของโมเลกุล (รูปที่ 13) และ เมื่อเวลาผ่านไป 1 เดือน สีและลักษณะของฟิล์มยังคงเดิม แสดงให้เห็นถึงความเสถียรของฟิล์มในระดับที่น่าพอใจ

รูปที่ 13 UV-Vis Spectrum เปรียบเทียบระหว่าง Cu-S2T กับ poly(Cu-S2T)

จากการเปรียบเทียบทั้ง 2 ผลการทดลอง จะเห็นได้ว่าการเกิด poly(Cu-S2T) นั้น ใช้ศักย์ไฟฟ้าในการเกิด เป็นพอลิเมอร์ที่ต่ำกว่า poly(Cu-S1T) แสดงให้เห็นถึงข้อดีของ Cu-S2T ที่ใช้พลังงานน้อยในการเกิดฟิล์ม ซึ่งอาจ เป็นอุปสรรคในการเตรียมฟิล์มของพอลิเมอร์ที่หนา แต่ Cu-S2T นั้นยังมีข้อจำกัดในเรื่องของการละลายที่ต่ำ

บทที่ 4 ส<mark>รุปผลการทดลอง</mark>

งานวิจัยนี้สามารถสังเคราะห์คอปเปอร์(II)-ซาเลน-ไทโอฟีนมอนอเมอร์เป้าหมายได้สำเร็จจากปฏิกิริยา Suzuki coupling ปฏิกิริยาควบแน่น และปฏิกิริยาการเกิดสารประกอบเชิงซ้อนกับ Cu(II) โดยสามารถพิสูจน์ยืนยัน เอกลักษณ์ของสารเป้าหมายได้ด้วย ¹H-NMR และ ¹³C-NMR สเปกโทรสโกปี mass spectrometry และ UV-Vis spectrophotometry และสามารถพัฒนาภาวะสำหรับการทำอิเล็กทรอพอลิเมอไรเซชันของคอปเปอร์(II)-ซาเลน-ไทโอฟีนคอนจูเกตดังกล่าวได้ โดยพอลิเมอร์ที่ได้แสดงสมบัติการดูดกลืนแสงที่สอดคล้องกับมอนอเมอร์ตั้งต้น และมี ลักษณะเป็นฟิล์มที่เรียบและบาง เหมาะสมกับการนำไปศึกษาต่อถึงประสิทธิภาพในการส่งผ่านอิเล็กตรอนและ ความสามารถในการจับและเปลี่ยนรูปคาร์บอนไดออกไซด์ต่อไป

เอกสารอ้างอิง

- ศูนย์สารสนเทศข้อมูลพลังงานทดแทนและอนุรักษ์พลังงาน: สถานการณ์พลังงานของประเทศไทย มกราคม-สิงหาคม 2559. http://www.dede.go.th/download/state 59/frontpage jan aug59.pdf (accessed Nov 12, 2016)
- 2. Hollander, J.; Spialter, L. The Reduction of Carbon Dioxide. J. Chem. Educ. 1958, 35(9), 446-449.
- Surya, S.; Bedika, P.; Chandan, M.; Anil V. Salen Ligand Complexes as Electrocatalysts for Direct Electrochemical Reduction of Gaseous Carbon Dioxide to Value Added Products. *RSC Adv.* 2015, *5*, 3581-3589
- 4. Cheng, J.; Wei, K.; Ma, X.; Zhou, X.; Xiang, H. Synthesis and Photophysical Properties of Colorful Salen-type Schiff bases. *J. Phys. Chem.* **2013**, *117*(*32*), 16552-16563.
- Uysal, S.; Koc, Z. E. Synthesis and Characterization of Dopamine Substitute Tripodal Trinuclear [(salen/salophen/salpropen)M] (M = Cr(III), Mn(III), Fe(III) ions) Capped S-triazine Complexes: Investigation of Their Thermal and Magnetic Properties. J. Mol. Struct., 2016, 1109, 119-126.
- 6. Heeger, A. J. Nobel Lecture: Semiconducting and Metallic Polymers: The Fourth Generation of Polymeric Materials. *Rev. Mod. Phys.* 2001, *73(3)*, 681-700.
- Health Protection Agency: Carbon Dioxide General information https://www.gov.uk/government/uploads/system/uploads/attachment_data/file/341404/hpa_Carbon_ Dioxide_General_Information_v1.pdf (accessed Jan 28, 2017)
- 8. Centi, G.; Perathoner, S. Opportunities and Prospects in The Chemical Recycling of Carbon Dioxide to Fuels. *Catal. Today.* **2009**, *148*, 191-205.
- Aaron, M. A.; John, E. B.; Andrew, B. B.; Holger, D.; Daniel, L. D.; Michel, D.; James, G. F.; Etsuko F.; Russ, H.; Paul, J. A. K.; Cheryl A. K.; Robert, H. M.; Charles, H. F. P.; Archie, R. P.; Stephen, W. R.; Thomas, B. R.; Joost, N. H. R.; Lance, C. S.; Rudolf K. T.; and Grover, L. W. Frontiers, Opportunities, and Challenges in Biochemical and Chemical Catalysis of CO₂ Fixation. *Chem. Rev.*, **2013**, *113*, 6621-6658.
- 10. Voituriez, A.; Mellah, M.; and Schulz, E. Design and Electropolymerization of New Chiral Thiophene-Salen Complexes. *Synth. Met.* **2006**, *156*(*2*-4), 166-175.
- Pier, G. C. Metal-Salen Schiff base complexes in catalysis: practical aspects. Chem. Soc. Rev. 2004, 33, 410– 421.
- 12. Mirica, L. M.; Xavier, O.; Stack, T. D. P. Structure and spectroscopy of Copper-Dioxygen Complexes. Chem. Rev. 2004, 104, 1013–1045.
- Taki, M.; Itoh, S.; Fukuzumi, S. Fine-Tuning of Copper(I)-Dioxygen Reactivity by 2-(2-Pyridyl)ethylamine Bidentate Ligands. J. Am. Chem. Soc. 2001, 123, 6203–6204.
- Cramer, C. J.; Tolman, W. B. Mononuclear Cu–O₂ Complexes: Geometries, Spectroscopic Properties, Electronic Structures, and Reactivity. *Acc. Chem. Res.* 2007, *40*, 601–608.

- Kang, P.; Bobyr, E.; Dustman, J.; Hodgson, K. O.; Hedman, B.; Solomon, E. I.; Stack, T. D. P. Bis(µ-oxo) Dicopper(III) Species of the Simplest Peralkylated Diamine: Enhanced Reactivity toward Exogenous Substrates. *Inorg. Chem.* 2010, 49, 11030–11038.
- 16. Zhang, M. T.; Chen, Z. F.; Kang, P.; Meyer, T. J. Electrocatalytic Water Oxidation with a Copper(II) Polypeptide Complex. J. Am. Chem. Soc. 2013, 135, 2048–2051.
- 17. Barnett, S. M.; Goldberg, K. I.; Mayer J. M. A Soluble Copper–Bipyridine Water-Oxidation Electrocatalyst *Nat. Chem.* **2012**, *4*, 498-502.
- 18. Diehl, H.; Hach, C. C.; Bis(N,N'-disalicylalethylenediamine)-µ-aquodicobalt(II). *Inorg. syn.* **1950**, *3*, 196-201.
- Bedioui, F.; Labbe, E.; Gutierrez-Granados, S.; Devynck, J. Electrooxidative Polymerization of Cobalt, Nickel and Manganese Salen [Salen = Ethylenebis(salicyldiiminato)] Complexes in Acetonitrile Solution. J. Electroanal. Chem. 1991, 301(1-2), 267-74.
- 20. Dahm, C. E.; Peters, D.G. Catalytic Reduction of α, ω -Dihaloalkanes with Nickel(I) Salen as a Homogeneous-Phase and Polymer-bound Mediator. *J. Electroanal. Chem.* **1996**, *406(1-2)*, 119-129.
- Singh, S.; Phukan, B.; Mukherjee, C.; Verma, A. Salen Ligand Complexes as Electrocatalysts for Direct Electrochemical Reduction of Gaseous Carbon Dioxide to Value Added Products. *RSC Adv.* 2015, *5(5)*, 3581-3589.
- Park, J.; Lang, K.; Abboud, K. A.; Hong, S. Self-Assembled Dinuclear Cobalt(II)-Salen Catalyst Through Hydrogen-Bonding and Its Application to Enantioselective Nitro-Aldol (Henry) Reaction. J. Am. Chem. Soc. 2008, 130(49), 16484-16485.
- 23. Organic Chemistry Portal:Suzuki Coupling. http://www.organic-chemistry.org/namedreactions/suzukicoupling.shtm (accessed Mar 20, 2017)

Cu-S1T

ไซคลิกโวลแทมโมแกรมของการหาช่วงศักย์ไฟฟ้าในการสร้างฟิล์ม

ประวัติผู้วิจัย

นายอภินัทธ์ จงพาณิชกุล เกิดเมื่อวันที่ 8 เดือนกันยายน พ.ศ. 2538 ที่จังหวัดกรุงเทพมหานครฯ สำเร็จ การศึกษาชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายจากโรงเรียนกรุงเทพคริสเตียนวิทยาลัย จังหวัดกรุงเทพมหานครฯ เข้าศึกษาต่อใน หลักสูตรวิทยาศาสตรบัณฑิต ภาควิชาเคมี คณะวิทยาศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย เมื่อปีการศึกษา 2556 ที่อยู่ที่ สามารถติดต่อได้ บ้านเลขที่ 212/224 ซอยเพชรเกษม 16 ถนนเพชรเกษม แขวงวัดท่าพระ เขตบางกอกใหญ่ จังหวัด กรุงเทพมหานครฯ รหัสไปรษณีย์ 10600 อีเมล c.apinut@gmail.com

